

ЛЕОНИД ЛЕНЧ КУПЕ ЗА ДВАМА

Превод от руски: София Бранц, 1980

chitanka.info

Така се случи, че известният оперен певец Иля Иванович Батогов, любимец на публиката, навръх Нова година се озова сам-самичък в едно уютно гнезденце за двама във влака. Иля Иванович, човек общителен и словоохотлив, не обичаше да пътува сам и страшно скучаеше без спътник.

Седя Батогов, пуши, скуча, накрая, обзет от нежна жал към самия себе си, реши да прекара Новата година в сън...

Събуди се след около час, към единадесет часа вечерта. Влакът беше спрял на някаква гара. Из коридора на вагона се носеше врява, сумтене и топуркане.

— Давай по-бързо! — подвикваше нечий мек баритон в коридора. — Да не го изпуснеш! По дяволите, по-тихо! Тук ли, началство?

„При мен! — зарадва се певецът. — Бог ми изпрати спътник!“

Вратата се отвори. Батогов видя, че притежателят на мекия баритон е дребно човече с бледо носле като обърната запетая и светли изцъклени оченца.

Човечецът беше навлякъл грамаден кожух и топла шапка — ушанка.

Той намести куфарите си в купето, освободи носача, смъкна кожуха и когато влакът потегли, каза на Батогов много делово и така, сякаш бяха пътували заедно от три дни:

— Веднага ли да започваме хапването и пийването, или малко да изчакаме?

— Защо да чакаме? — засмя се Батогов. — Да не губим скъпоценно време.

Дребното човече със същата привична деловитост взе да рови из пътната чанта с провизиите.

— Тук наблизо работя, на строежа — каза то, докато отваряше бутилката, — пътуващ агент. Казвам се Батогов.

— Как? — каза Батогов и от учудване чак се понадигна.

— Батогов. Като онзи, прочутият певец. Знаете ли го?

Слисан от тази странна игра на всесилната случайност, певецът взе да кашля насила, докато се чудеше дали да каже на пътуващия агент Батогов, че лично прочутият певец Батогов седи срещу него, или да не му казва.

— Какво ви стана? — попита Батогов-агентът. — Да не се задавихте?

— Не... нищо — едва промълви Батогов-певецът, решил да запази инкогнито.

Пътуващият агент майсторски ливна водка в пластмасовите цветни чашки и каза:

— Айде, на добър час! За много години!

Батогови се чукнаха и пиха.

— А не сте ли виждали никога Батогов-певеца? — внимателно подхвана Батогов-певецът.

— Никога в живота. А в светлините на рампата, така да се каже — два пъти. Единият път в „Русалка“, другият — в „Онегин“. Изминете, а вие по каква линия работите?

— По линията на общественото осигуряване — излъга Батогов-певецът. — Кажете, сигурно сте имали разни интересни случки... покрай това име?

Пътуващият агент наля втори път, чукна се и каза:

— Да, най-различни случки... Айде сега, на добър път!... Още веднъж за много години!

— Ами какви различни случки? Разкажете ми... другарю Батогов.

— Трябва да подчертая — солидно започна пътуващият агент, — че това съвпадение на имената лично на мен ми помага в текущата ми дейност. Ами ето например в този вагон как попаднах? Много просто! Телеграфирах на началника на гарата: „Моля запазете спално място влак номер две. Батогов“. Пристигам и отивам направо на касата: „За Батогов запазено ли е място?“. Касиерката, една госпожица, просто сияе: „Моля ви, разбира се, че е запазено“. Плащам, взимам билета. Касиерката вика: „Ще ми се да го видя другаря Батогов. Къде е той, покажете ми го“. — „Ето ме пред вас, цял за пленен.“ — „Ама как... вие — Батогов?“ — „Аз — Батогов!“ — и веднага ѝ тикам под носа заповедта за командировка. И едни разочарования, ох и ах! Но билетът ми е вече в джоба. И както виждате, няма измама. Защото телеграмата е подписана просто Батогов. И аз съм Батогов!

— Я виж! — изрече певецът с малко обиден глас.

Пътуващият агент помисли малко и наля за трети път.

— Бързата работа... — каза певецът и размаха показалец на пътуващия агент.

— Заради експреса — възрази му пътуващият агент, — така да се каже, скоростта ни подтиква!

— Само да не стане... някоя катастрофа!

Агентът обърна третата, замези си със саламец и отново подхвана:

— У нас артистичният свят много се тачи. Обаче, ще повторя, аз лично използвам прочутото си име единствено в интересите на делото. Имаме още един агент при нас, той също се казва Козловски. Зададе ли се някоя трудна задача и ни изпращат заедно, двамата буквално вършим чудеса. Наскоро например ни се наложи да търсим безир. От завода не дават без ордер. А ни трябва спешно. Пристигаме в града, гледаме афиши: „Гастроли на Батогов“. „Екстра!“ — си викам. Обаждам се по телефона направо на директора на завода. И гласът ми подходящ — мек баритон. „Обажда ви се Батогов.“ — „Много ми е приятно. С какво мога да ви бъда полезен?“ — „Ако може, миличък, за Изток-строй да отпуснете безир... без ордер? Те после ще го оправят.“ — „Малко е трудно, Илия Иванович. А мога ли да зная, простете, защо сте се загрижили толкова за Изток-строй?“ — „Така просто. Най-платонично. Обичам това строителство.“ — „Нещо като шефство, а?“ — „Точно така!“ — „Все ще измислим начин, Илия Иванович.“ — „Тогава ви пращам Козловски, с него ще уредите всичко.“ — „Ама и другарят Козловски ли е тук?!“ — „Тук е. Ето го до мен. И цял запленил!“ — „Боже господи, веднага ще пратим кола да го вземе!“ — „Няма нужда, ще се оправи и пеш.“

— Добре де, но нали после виждат, че Козловски не е Козловски!

— Късно е. Първо, че и на тях самите им е смешно. А човек, като се смее, омеква. Второ, вече им е неудобно да откажат. Психология!

— И винаги ли всичко минава благополучно?

— Невинаги. Спомням си, че веднъж изкарах едно конско. Но тогава не бях виновен аз, ами Батогов-певецът.

— Интересно! — каза Батогов-певецът. — Какво се е провинил?

— Тогава го бяха разпердушили във вестника. За някакви „черни“ концерти. Че изкарвал наднормено.

Батогов-певецът се изчерви и отново силно се закашля.

— Какво току се давите? — учуди се Батогов-агентът и продължи: — Обаче, представяте ли си, аз да не знам! Обаждам се на един директор по този същия маниер, а она напрано ме отрязва: „И ви съветвам, другарю Батогов, да забравите и «черните» концерти, и тези си номера!“.

— И вие?

— И аз се уплаших, че може да стане някоя разправия, и му викам: „Не съм този Батогов“. Ама не вярва. „Веднага, вика, познах вашия бас. Не отричайте!“ — „Честна дума, Батогов съм, обаче не съм същият Батогов.“ — „Ами я ми изпейте по телефона: «Там на Волга скала».“ Запах му. Тогава ми вика: „Сега ви вярвам, че не сте същият Батогов“.

Батогов-агентът си наля четвърта водка, гаврътна я, махна с ръка и каза:

— Мани ги тия знаменитости! Кой ги знае що за хора са! Ами например за Батогов-певица се говорят такива работи, че свят да ти се завие!

— Че какво толкова се говори? — неспокойно попита Батогов-певецът.

— Викат, че смучел водка като вода. По цели чаши обръщал наведнъж — и нищо. Само изхъмка!

Певецът тъкмо бе посегнал да си вземе чашката, но я остави и смутено изхъмка.

— Освен това говори се, че много си падал по женитбите. Всяка година се женел за нова и се развеждал със старата.

— А стига де! — не издържа Батогов-певецът. — То бива, бива... Двадесет и пет години живеем в мир и съгласие с моята бабичка!

... Нова година Батогови посрещнаха вече като приятели. Батогов-певецът, прегърнал през хилавото вратле Батогов-агента, му втълпяваше:

— Пьотър Сергеевич, не се обиждайте, но трябва сам да си търсите славата, а не да се ловите за чуждата опашка. Защото аз знам един рибар — рибарят Пушкин. Той изпълнява и преизпълнява дори!... Разбирате ли ме?

Но Батогов-агентът нищо не разбираше след полунощ. Той блещеше и без това изблещените си оченца, зяпнал певица като влюбено теле, и гъгнеше:

— Илия Иванович, моля ви, само не се сърдете. Кълна ви се, вече край. Никакви телеграми повече и никакви телефони. Не ми ли вярвате?... Добре, искате, ли да си сменя името?... Щом пристигна — право в съвета. Сменям си името Батогов, ако щете, ставам Бертински!

— Сега не дават да си сменяш името.

— Ще се примоля, ще ги склоня! Специално заради вас. Кълна ви се!

Легнаха си чак когато Новата година беше навършила вече три часа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.